

tissima inuestigatio p[ro]quisuit si alii tibi
aliquod exemplar[um] ip[s]a carta inueniri
potuisset. Q[uod] tu nequa[m] inuenissem
omni n[on] erat delatu e[st] et ex amalgamatio[n]is
mortuorum et diaconi q[uod] exemplari tradere
volueris. Quis facti livet ille securus est
in nequa[m] deponit alter apud ep[iscopu]m se po-
tuit excusare n[on] i altius s[ic] galli cum n[on]
unamet firmaret nec se vellone h[ab]ere
scipio nec i alia loca scire esse co scripta.
Cic[ero] demu[m] ep[iscopu]m securus sue voluntatis
effectu redit in sua atque mortuis meis
qui secu[m] soliti erant comorari quasi
obalia causa die foras transmissis secreta
memorata carta ipsius tradidit atque
infaulla rededit ut p[re]cea res n[on] innotuit.
Tempore tunc facti legimus ep[iscopu]m fine vita
p[ro]pt[er] accepit dono dominacione domini
dicit xxi. Anno autem imperii karoli. Se-
renissimi augusti xlii. Post annus
obitū ep[iscopu]m gressiensis ecclie adeptu[m]
e[st] wolfleor[us] mons[te]ri s[ic] galli genobita.

Cap. 6. De Cotspero abbe et wolfleor ep[iscopu]m gressiensis.

Habitate vero verdore p[re]cea vita sum
ente corporeo eige aggregato
mortuorum fratre est abbas clericus et ordinatus
vir statuta p[re]ter sapientia q[uod] morumq[ue] dig-
nitatu p[ro]p[ter]a. Anno ab incarnatione domini
dicit xvi. anno autem imperii Ludowici impa-
toris filii p[ro]p[ter]a baroli augusti tecum.
E[st] i[ps]i wolfleor[us] ep[iscopu]m more antecessor[um] suorum
est causas monasterij sue subi[er]erit ditionem
mole monasterij q[uod] ipso fecit et consecuo[n]em
isolator[um] ieo se h[ab]ere posse co fisi sicut. Ille
vero n[on] solu[m] ceteris minor n[on] exens. aliq[ue]
imperio illis de quibus venit p[ro]p[ter]at sed etiam
magistrum potuit more p[ro]bato[m] digitib[us] suis
de sero antecessor[um] suorum erga sibi subiectos
grossiore exhibere temptauit. Non tempore
de quibus exiuit resstante p[ro]p[ter]o exemplo afflu-
geret n[on] destitit. Q[uod] oia q[ua]nta et qualia
fuerint n[on] dicit meoris traditio tame[n]
natura huius textu subiectum s[ic] et pau-
cissima. Idem namq[ue] ep[iscopu]m tu oes monasterij
causas sibi vobisq[ue] vellet affixi usus sit
michilior[us] ad libitum suos sep[tem]b[re] idem monasterium
misericordia. Des ibidem ministeria q[ua]ntu[m] e[st] in
aduersas detorserat voluptates. Decep-
tillatio rursum similis monasterij officia
laicale p[ro]ficit p[ro]sonas sibi formicetus
ministeria solitudo. Nullaque eoru[m] q[uod] ad hoc
eadem ministeria constituti fuerant monasterio
ut intrare aut de his aliquatenus habuerit

laiicas p[ro]ficiant

petation tractare ut h[ab]et. Quare cotigit
n[on] solu[m] alia necessaria s[ic] et viatu superius
videlicet corporis sustentaculum omni fratribus
deservisse. Tantel i causa necessitatis ludowici
tu p[ro]ssimum imperatore fr[ate]s demosterio
st[ic] galli adierunt ei q[ue] clementiam sue
misericordia solamen e[st] possedebant. Ep[iscopu]m quoq[ue]
eode tempore p[ro]p[ter]a aderat. coepoz q[ue] solatio
aliorum q[ue] familiacum regis quae oes sue
p[ro]p[ter]a scribat et admimiculatores monachorum
adversarios. Mysteria tu sue p[ro]mina fiducia
habuit inq[ue]da certa q[uod] diabolus machinacib[us]
a quoda diabolus ministerio q[ue] p[ro]p[ter]a n[on] solu[m] idem
monasteriu[m] s[ic] et alia loca n[on] pauca falsissime
tenebat adep[to]s p[ro]p[ter]a q[ue] hereditario
iure p[ro]miserat. Monachi vero egira nulla eo
tempore sicut etiam habuerunt. Una ut
p[ro]p[ter]a p[ro]miserat alia vero sic est prefati
summa q[uod] suspirare obalius causa monasterii no[n]
lucetur ablespo detentus. Cu[m] vero altius int[er]im
ep[iscopu]m a monachis oritur cora p[ro]p[ter]a. Ep[iscopu]m pe-
nit ut sua carta cora imperatore lequeret.
et sicut ea res diuidi co[n]cent. Ippa autem qua
sup comemorauimus mendis plenissima
p[ro]fexre cogitauit. Sed diuina pietas suis
quibus humana decretat solatia superna dig-
nata est intercedente suo gallo q[ue] ferre subfida.
Dona[m] ep[iscopu]m a deinceps p[ro]p[ter]a ministerio sue
voluntatis se putaret auctore carta anno sicut
galli famulos destruendos mudirosam
decipula n[on] ea quia voluit p[ro]p[ter]a nobis
ex ore alia carta imperatori auctore p[ro]p[ter]
tempore causa penitus ignorata cora designia
uit. Quia ab imperatore karolo subfida
ep[iscopu]m nobis factum s[ic] amico ante sociis
obaliusq[ue] in fundo additumq[ue] macula n[on]
recepit s[ic] memorauimus. Quam cum
p[ro]p[ter]a p[ro]p[ter]a suscepisset sigillumq[ue]
sui p[ro]p[ter]a recognoscendo intuitus est. Vener-
ando deosculatu[m] est circu[m] astantib[us] filii
honor causa deosculandum tradidit. De-
inde tradit[ur] carta legenda. Cu[m] vero audisset
ep[iscopu]m q[ue]ca sui deinceps carta prede teatu[m].
p[ro]p[ter]a recusat ista assertio p[ro]p[ter]a aliaq[ue]
cupiens s[ic] p[ro]p[ter]a imparia afferre s[ic]
tura. Q[uod] benevolus imperator n[on] consenserit.
si tantu[m] auctoritate p[ro]p[ter]a monachis
restituendis tradidit ut liberis adiuva rede-
entes p[ro]p[ter]am deinceps eligendi sibi abba-
tes haberet nullaque p[ro]p[ter]am ep[iscopu]m abs[entia] ma-
gisterio causa hospitalis s[ic] eos deinceps ha-
beret. Excepto quoda resu que donona-
sterio adep[to]s p[ro]p[ter]a solu[m] debere singulis
annis hoc est ronu[m] equi et una uincia autem